

Ce vii sunt amintirile, acum!

Maria Podari

...ai albit dragă doamnă și oasele-ți sau îngroșat și scârțâie, de câte daruri ai primit...cu feți frumoși în pinteni și brazi - împodobind:

- vă dau arginții, ce buncii și părinții - au îngropat la rădăcina tâmpiei și diminețile cafelei, pe balcon
- ce-au memorat toate cântările și socotelile - la morile vocabulei;
- apă sfințită, de la Fântâna Cucului, sorbiți direct din mâinile căuș

la țuturoi...

- hai intră-n casă, ești toiag, pune picioarele pe lângă vatră și mănâncă - că tata te caută prin foi, în podul grajdului...

- mă culc mai bine, să nu mă găsească, că iar întrebă:

- avansul - cinci curele, ori,

- lichidarea zece, de mâna mai retragi...

- a doua zi, cu sania vecinului, numită Bob, cu care își căra porumbul la batoză (fie iertat și el și eu - că i-am promis o sticlă cu coniac - când era-n viață) în pantofiorii de la nuntă și trusa de moșit, a mamei și câinele Mozoc - fugeam să-mi aflu iarăși rostul...

- ce vii sunt amintirile acum, când mă întorc pe partea asta - îl văd pe tata Radu, cum mai juca, ținându-se de marginea ferestrei - râdea și cerul și pământul - și sufletul în noi - ca-n deal la Pisc, de sărbători...

acum tăcerile, sunt pline ochi cu gânduri, sunt pline ochi cu grâu, sunt pline ochi cu jar...ca în ulcioarele ce-au dat de stâlpul crucilor din Vâlcu și cu le-au dat de sfârâia pământul, cum sufletul acum...la padina vieții de pe rând - și n-am știut și n-am putut, cum să îndrept...

- să pregătești bănuți și colăcei fierbinți - că vin copiii - deschide ușa la perete și cântă colindările cu ei - că nu se supără-și dau coate și cântă tare, tare...și pentru cei ce ușa n-au deschis...